

تأثیر گذراندن دوره پیش دبستانی در بین دانش آموزان مقطع ابتدایی

سمیه پورکریم^۱، وحید معصومی فرد^۲

^۱ دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی، گرایش مدیریت آموزشی، دانشگاه پیام نور مرکز تبریز، آموزگار دوره ابتدایی استان آذربایجان غربی،

شهرستان چالدران

^۲ دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی، گرایش مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی مرنند، آموزگار دوره ابتدایی استان آذربایجان غربی،

شهرستان چالدران

چکیده

در میان همه‌ی سطوح آموزش و پرورش، مرحله‌ی پیش دبستانی حساسیت و اهمیت ویژه‌ای دارد. اهمیت و ضرورت آموزش و پرورش در دوره پیش از دبستان بیش از گذشته مورد نظر است آموزش و پرورش پیش دبستانی سنگ بنا و اساس فعالیت‌های آموزش و پرورش کودکان برای سطوح بعد است. آموزش پیش از دبستانی در ایران که تاریخچه‌ی آن از دوره‌ی ایران باستان و بطور قانومند از ۸۸ سال پیش شروع شده است، با فراز و نشیب‌های فراوانی همراه بوده است. افزایش متقاضیان آموزش‌های این دوره؛ نیاز والدین شاغل و نیاز جامعه؛ ضرورت تهیه برنامه‌های کیفی و غنی را در این دوره نشان می‌دهد. در این جستار برآنیم تا به تأثیر گذراندن این دوره در مقطع ابتدایی بپردازیم. روش پژوهش حاضر توصیفی بوده و برای مطالعه پدیده مورد نظر از روش تحلیل محتوا استفاده شد. نتیجه این پژوهش نشان می‌دهد با سپری نمودن این دروه از بروز بسیاری از مشکلات آموزشی و پرورشی دوره ابتدایی پیشگیری می‌شود.

واژه‌های کلیدی: پیش دبستانی، پیشرفت تحصیلی، دوره ابتدایی، دانش آموز.

مقدمه

آموزش و پرورش پیش‌دبستانی، برنامه‌هایی است که برای کودکان سه تا شش ساله قبل از ورود آنها به دوره دبستان ارائه می‌شود. ویژگی مهم این دوره، عبارت است از: کودک محوری، استفاده از بازی و فعالیت‌های جسمانی کودک و فراهم ساختن محیطی محرک و برانگیزاننده برای رشد عقلانی، اجتماعی، کلامی، عاطفی و جسمانی کودک. آموزش پیش‌دبستان، برنامه‌ای کودک محور و منطبق بر بازی‌ها و فعالیت‌های کودک است و باید محیطی مناسب جهت رشد هوشی کودک فراهم آورد. در آموزش پیش‌دبستان، زمینه‌های ایجاد مهارت خواندن، نوشتن و حساب کردن و همچنین زمینه تجارب مستقیم و دست اول برای کودکان فراهم می‌شود. اگر چه در این دوره طراحی آموزش و جدول‌بندی زمانی و نظم در برنامه‌ها هم مورد تأکید قرار می‌گیرد؛ اما برنامه‌ها نسبت به نیازهای کودکان انعطاف‌پذیر است.

همچنین در برنامه‌های آموزش پیش‌دبستانی ایجاد خود انضباطی یعنی انضباطی که از درون خود کودک ناشی می‌شود مورد تأکید قرار می‌گیرد. آموزش در دوران اولیه کودکی مورد توجه و علاقه طیف وسیعی از دست‌اندرکاران تعلیم و تربیت، روان‌شناسان، فلاسفه و دانشمندان فیزیولوژی، بیولوژی و سرانجام بسیاری از زنان و مردان حرفه‌های گوناگون بوده است. امروزه بسیاری از دانشمندان سال‌های پیش از دبستان را پرثمرترین سال‌ها برای یادگیری و آموزش می‌دانند و معتقدند که کودک خردسال با سرعتی بیشتر از آنچه بعدها خواهد توانست، یاد می‌گیرد و ارتباطات و تداعی‌های ذهنی اولیه او از چنان پایداری برخوردارند که در سال‌های بعدی چنین دوامی ندارند. (مفیدی، ۱۳۸۱: ۴۲).

در این دوره بنیان‌های فکری و ذهنی کودکان برای یادگیری مفاهیم گوناگون و پرورش ابعاد مختلف جسمی، اجتماعی، روحی، عقلی و استعدادهای گوناگون گذاشته خواهد شد. از آنجا که پیش‌دبستان دوره‌ای است که تجربیات مهم کودک در این دوره اکتساب و مشاهده می‌شوند تجربیات این دوره اهمیت بسزایی در رشد کودک دارند. (سکر و همکاران، ۲۰۰۹).

از آن‌جا که سایر جوامع به اهمیت برنامه ریزی پیش‌دبستان به عنوان پایه هرگونه اصلاح پی برده‌اند؛ لذا جامعه آموزشی ما نیز باید ضمن با اهمیت شمردن این دوران به بازنگری و برنامه‌ریزی اساسی در این زمینه اقدام نماید و روش‌های نوین موثر آموزشی را جایگزین روش‌ها سنتی و کم‌اثر گذشته نماید. در این مقاله برآنیم که به مهمترین تأثیرات این دوره در مقطع ابتدایی بپردازیم.

تعاریف و اصطلاحات**کودکی**

کودکی اولین و مهمترین دوره زندگی آدمی است. در این دوره کودک برای نخستین بار با طبیعت رابطه برقرار می‌کند، روابط اجتماعی خود را بنا می‌نهد و به مفهومی از خود دست می‌یابد. از آنجا که در این دوره، ساختار شخصیتی و رفتاری انسان بنیان گذاشته می‌شود، دوران کودکی را دوران کودکی را دوران سرنوشت ساز و مثبت دانسته‌اند. (مفیدی، ۱۳۸۱: ۳). واضح و روشن است که این دوران حساس و بحرانی عموماً با سریع‌ترین دوران رشد انسان انطباق دارد و بر اساس نتایج تحقیقات جدید، سریع‌ترین دوران رشد و یادگیری با سال‌های اولیه کودکی و سنین پیش‌دبستانی منطبق است.

آموزش پیش‌دبستانی

آموزش و پرورش پیش‌دبستانی اولین مرحله‌ی آموزش و پرورش رسمی است که هدف‌ها، محتوا، برنامه، روش‌ها و ابزارهای خاص خود را دارد و پایه مهمی برای سایر دوره‌های آموزش و پرورش عمومی است و برنامه‌های پیش‌دبستانی باید با توجه به نیازها و استعدادهای آنان طراحی شود.

آموزش و پرورش پیش‌دبستان معمولاً به تجارب کودکان در مهدکودک‌ها، کودکان‌ها و دوره‌های آمادگی اشاره می‌کند. امروزه با توجه به مفهوم وسیع آموزش و پرورش در دوران اولیه کودکی، آموزش و پرورش پیش‌دبستانی آموزشی است که از

زمان تولد آغاز و تا شروع اولین سال دبستان یعنی تا پایان ۶ سالگی ادامه می‌یابد (مفیدی، ۱۳۸۱: ۱۵). در مطالعات پرلز، فعالیت‌های پیش دبستانی به فعالیت‌هایی گفته می‌شود که دانش‌آموز پیش از ورود به مدرسه یاد می‌گیرد و آن را انجام می‌دهد، این فعالیت‌ها هم به صورت رسمی و هم به صورت غیررسمی آموزش داده می‌شود. (مولیس و همکاران، ۲۰۰۳).

گروه‌های پیش دبستانی

گروه‌های پیش دبستانی به چهار گروه دیگر تقسیم بندی می‌شوند که عبارتند از:

- کودکان شیرخوار (از تولد تا ۱۸ ماهگی)
- کودکان نوپا (از ۱۸ ماهگی تا سه سالگی)
- کودکان نوباوه (۳-۴ سالگی)
- کودکان آمادگی (۴-۶ سالگی).

اهمیت و ضرورت آموزش پیش دبستانی

کودکان ذخایر انسانی و ارزشمند هر جامعه ای هستند که اگر توانایی‌ها و استعداد‌های آن‌ها شکوفا گردد، این ذخایر بالقوه فعلیت می‌یابند. در سال‌های پیش از دبستان که هنوز قالب‌های آموزش رسمی شکل نگرفته، کودک آزادی عمل بیشتری نسبت به سنوات تحصیل دارد و میل به خلاقیت و نوآوری بیشتر است. چنانچه در این سال‌ها به این میل و اشتیاق کودک توجه شود و جریان تعلیم و تربیت را به سمت آموزش پویا سوق دهد، کودکان فعالانه در جریان آموزش شرکت کرده و با مهیا شدن زمینه‌های بروز ایده‌های نو و بدیع توانایی خلاقیت و آفرینندگی را در خویش بارور کرده و در دوران تحصیل این توانایی را به کار می‌گیرند.

آموزش و پرورش کودکستانی اولین مرحله آموزش و پرورش رسمی است که هدف‌ها، برنامه‌ها، روش‌ها و ابزار خاص خود را دارد و پایه مهمی برای سایر دوره‌های آموزش و پرورش عمومی است.

آموزش و پرورش پیش دبستانی از جمله نهادهایی است که قادر است از طریق غنی‌سازی محیطی، کودکان را به تجارب ادراکی و ذهنی جدیدی که احتمالاً در محیط معمولی خانواده برای آنان امکان پذیر نیست راغب نماید. همچنین در محیط‌های مساعد کودکستان است که می‌توان مجموعه‌ای از تجارب اجتماعی را با سایر کودکان و هم از طریق یافتن الگوهای جدید مانند مربیان در اختیار آنان قرار دهد. پیش دبستانی پلی است که کودک را با مدرسه ارتباط می‌دهد و نحوه ارتباط با مربیان را به کودک آموخته و به او یاد می‌دهد که چگونه با بزرگترها ارتباط برقرار نماید. در دوره پیش دبستان، کودک با همسالانی از تمام اقصای جامعه مواجه است. در این دوره که آموزش نقش مثبت خود را بیش از پیش نشان می‌دهد کودک می‌آموزد، نقاشی می‌کند، قصه می‌گوید و حتی ایفای نقش می‌کند. گذراندن دوره پیش دبستانی، کودک را آماده می‌کند تا بتواند با معلم ارتباط برقرار نماید؛ زیرا نخستین مکان جدیدی که کودک پس از جدا شدن از خانه و خانواده به آن وارد شده و حضور در فضای جدید را تجربه می‌کند، همین دوره است.

مفاهیم و محتوای آموزش‌هایی که در دوره پیش دبستانی به کودک داده می‌شود، بسیار مفید و ضروری می‌باشد. چون همانگونه که در مقاطع مختلف تحصیلی، واحدهای درسی وجود دارد، در دوره پیش دبستانی نیز واحدهای کار گنجانده شده است؛ به این معنی که آموزش‌ها با هدف انتقال مفاهیم ریاضی، دینی و زبان آموزی ارائه می‌شود. کوشش‌ها و تحقیقات فراوان دانشمندان معروفی مانند روسو، پستالوزی، مونتسوری، فروبل، پیازه، دیویی و افراد دیگر نیز مؤید این مطلب است که تجارب سال‌های اولیه هر کودک در چگونگی تشکیل شخصیت و کمال نهایی وی بی‌نهایت تأثیرگذار است. فروبل به اهمیت فرصت‌های آموزشی در اولین سال‌های پیش از دبستان اشارات فراوانی داشت و معتقد بود که کودک در محیطی غنی می‌تواند علائق خود را از طریق تجربه اندوزی و فعالیت شخصی رشد دهد. (مفیدی، ۱۳۸۱: ۲۴).

اهمیت آموزش و پیش دبستانی با افکار و نظریات فرویل انسجام و نظم دقیق تر می‌یابد. او اولین کودکان را تأسیس نمود و آن را «باغ کودکان» نامید. فرویل می‌گوید: کودکان باید نمونه کوچکی باشد از اجتماعی که کودک را در بر گرفته و در آنجا باید اجزاء و عناصر روابط زندگی اجتماعی به طوری که متناسب با توان و هوش و درک باشد و او نشان داده شود. در اکثر کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه دوره پیش دبستانی جزو نظام آموزشی به حساب می‌آید. در سال ۱۹۹۰ میلادی کشور هلند آموزش سنین ۴ سال به بعد را همگانی کرد و آلمان، استرالیا، فرانسه، کره جنوبی، تایوان، کانادا، مالزی، آفریقای جنوبی نیز در تلاش هستند تا آموزش پیش دبستانی را زیر پوشش آموزشی همگانی در آورند. (صافی، ۱۳۸۱: ۳۵).

طی چند دهه اخیر در کشور ما هم والدین، هم مربیان و هم معلمان توجه ویژه ای به بهبود رشد و پرورش کودکان پیدا کرده اند و اهمیت تعلیم و تربیت در دوران کودکی برای سعادت آدمی بیشتر شناخته شده است. این توجه و شناخت به صورت هدفدار بر محتوا و برنامه و روش آموزش و پرورش کودکان تأثیر بخشیده است و ما بر این باوریم که این جریان هنوز سیر ابتدایی خود را طی می‌کند و در آینده شاهد تحولات بسیار بزرگتری در این زمینه خواهیم بود؛ بنابراین اهمیت و ضرورت آموزش و پرورش رسمی پیش دبستانی بیش از پیش آشکار شده و به صورت تکلیفی برای والدین و مسئولیتی برای دولت‌ها درآمده است. می‌توان گفت که این دوره یکی از ارکان اولیه و زیربنای تعلیم و تربیت و پیشرفت تحصیلی کودکان است؛ زیرا در شکل‌گیری و طرح بندی شخصیت کودک تأثیر بسیار اساسی دارا می‌باشد.

بنابراین گذراندن دوره پیش دبستانی نه تنها سبب کاهش افت تحصیلی به ویژه در پایا اول دبستان است؛ بلکه سبب پیشرفت تحصیلی در همه دوره‌ها و نیز عامل موفقیت در زندگی و شغل افراد نیز هست.

تأثیر آموزش پیش دبستانی بر خواندن

یکی از شرایط اصلی توفیق در جامعه امروزی برخورداری از توانایی خواندن است؛ لیکن بعضی از دانش‌آموزان در کسب این مهارت، موفقیت چندانی کسب نمی‌کنند، مهارت در خواندن یکی از مهمترین نیازهای یادگیری دانش‌آموزان در زندگی روزمره است. توانایی درک مطلب، تفسیر و استنتاج از متون درسی و غیر درسی، دانش‌آموزان را با افکار و اطلاعات جدیدی آشنا می‌کند تا راه اندیشیدن و بهتر زیستن را بیاموزند به عبارت دیگر سواد خواندن به معنای جامع آن وسیله‌ای است که می‌توان از طریق آن به ذخایر بی انتهای تجربه بشری دست یافت. (کریمی، ۱۳۸۷).

تأثیر آموزش پیش دبستانی بر رشد و تقویت زبان فارسی

زبان رسمی کشور ما فارسی نوشتاری امروز، یعنی همان زبانی است که در روزنامه‌ها و رادیو و تلویزیون و نامه‌های رسمی کتاب‌های درسی و سخنرانی‌های سیاسی و علمی به کار می‌رود. همه افراد ایرانی، چه زبان مادری‌شان فارسی باشد چه نباشد، ناگزیرند زبان فارسی را فراگیرند تا آمادگی شرکت در فعالیت‌های علمی و آموزشی کشور را پیدا کنند و بتوانند نیازهای شخصی و اجتماعی و اداری زندگی خود را برآورده سازند. از همین روست که زبان فارسی را باید یکی از عوامل مهم وحدت ملی ملت ایران به شمار آورد و سزاوار آن است که قدم‌های استوارتری در زمینه آموزش هرچه بهتر آن برداشته شود.

زبان فارسی یکی از زبان‌های خانواده هند و اروپایی است که در حال حاضر در ایران، تاجیکستان، افغانستان و برخی از نواحی ماوراءالنهر به آن سخن می‌گویند. گستره این زبان، در گذشته بسیار وسیع‌تر از زمان فعلی بود و از آسیای صغیر تا دورترین نقطه هند را دربر می‌گرفت. وجود نسخه‌هایی از اولین کتاب مستقل دستور زبان فارسی به نام منهج‌الطلب که در سال ۱۰۷۰ ه.ق در چین تألیف شده، نشان دهنده نفوذ زبان فارسی در این سرزمین می‌باشد. وسعت دامنه جغرافیایی زبان فارسی در گذشته موجب شده بود که در زبان فارسی بعد از عربی دومین زبان عالم اسلام محسوب شود. هنوز هم تقریباً شصت درصد کلمات متداول در زبان اردو از زبان فارسی گرفته شده و این وام‌گیری صرفاً در حد وام اسامی و صفات نیست. بلکه شامل حروف و قیود، وندها، امثال و حکم، تشبیهات و استعارات، تلمیحات و اشارات داستانی نیز هست. (رادفر، ۱۳۷۶: ۱۲۳)

در کتب متعدد، تعاریف گوناگونی از زبان ارائه شده است که در اینجا به برخی از این تعاریف اشاره می‌شود. زبان را طرح نظام واره یا دستگاه ارتباطی پیچیده با ساختمانی انتزاعی می‌توان فرض کرد که در آن دو تظاهر می‌کند و با نوعی رفتار اجتماعی همراه است؛ نتیجتاً زبان، پدیده پیچیده‌ای است و از آن رو تعریف منطقی آن بسیار دشوار است. (انوری، گیوی، ۱۳۷۵: ۲). دکتر خانلری زبان را اینگونه تعریف می‌کند: «کلی‌ترین تعریف زبان این است که مجموعه‌ای از دلالت‌ها یعنی نشانه‌هاست ... مراد از دلالت یا نشانه در اینجا هر نوع علامتی است که در روابط میان افراد بشر به کار بیاید و چون علامت‌ها انواع مختلف دارد انواع زبان نیز مختلف است». (خانلری، ۱۳۴۷: ۷).

از آنجا که زبان رسمی کشور ما فارسی است و این زبان وسیله‌ی ارتباطی مشترک بین همه‌ی افراد کشور اعم از فارس و عرب و کرد و ترک و گیلک و ... می‌باشد، لازم است برنامه‌های آموزشی به ویژه برنامه‌ی آموزش پیش دبستانی کشور طوری طراحی و تنظیم شود که هر کودک ایرانی با زبان رسمی کشور یعنی زبان فارسی آشنا شود. زبان آموزی و یادگیری زبان فارسی به عنوان هدفی مهم و اساسی در برنامه‌ی آموزش و پرورش پیش از دبستان محسوب می‌شود، برای قضاوت در مورد میزان تحقق این هدف به شواهد معتبر و کافی نیاز است.

زبان در خدمت بسیاری از هدف‌های زندگی بشر است و در همدلی و ارتباط مناسب با دیگران نقش مهمی ایفا می‌کند. دوره‌ی ابتدایی درحقیقت دنباله‌ی دوره‌ی پیش دبستانی است؛ بنابراین در این دوره همان هدف‌های دوره‌ی پیش دبستانی پیگیری می‌شود و همان مفاهیم و مواد درسطحی بالاتر و به گونه‌ای گسترده‌تر در کتاب درسی می‌آید و مطالب تازه‌تری هم که در توزیع برنامه کلی پیش بینی شده، به آن افزوده می‌شود.

آموزش صحیح زبان فارسی به عنوان میراث فرهنگی جامعه‌ی ایران می‌تواند موجب وحدت داخلی شده و راه خود را در برقراری ارتباط سالم و دنیایی مملو از صلح و آرامش با کشورهای دوست و همسایه و سایر کشورها باز نماید برای دست یافتن به این اهداف به طور رسمی در دوره‌ی آمادگی آموزش زبان فارسی به عنوان یک امر مهم تلقی می‌شود.

بررسی‌ها نشان می‌دهد کودکانی که در محیط‌های فرهنگی مناسب پرورش می‌یابند، مهارت‌های زبانی بهتری کسب می‌کنند و بر غنای زبان آنها و توانایی درک و فهم، برقراری ارتباط متقابل موثر، اعتماد به نفس و خودپنداره مثبتشان افزوده می‌شود. بر این مبنا، نیاز است همه کودکان در هر شهر و هر زبانی بویژه آنها که زبان مادری آنها با زبان معیار متفاوت است، قبل از ورود به دبستان، به زبان فارسی تسلط نسبی پیدا کنند. بدون شک، کلاس‌های پیش دبستانی محیط مناسبی برای آشنایی کودکان با زبان رسمی کشور است؛ چرا که در مراکز پیش دبستانی فرصت لازم پیش می‌آید که کودکان با حرف زدن بتوانند احساسات و عقاید و خواسته‌های خود را بیان کنند.

تأثیر آموزش پیش دبستانی بر مفاهیم و آموزه‌های دینی

از مسائل عمده در هر جامعه چگونگی تربیت و پرورش نوجوانان آن جامعه می‌باشد. یکی از بزرگترین سرمایه‌های هر مملکت، نیروی انسانی هر کشور را نسل نوجوان آن کشور تشکیل می‌دهد قدرت و نیروی آنان می‌تواند بر مشکلات زندگی فائق آید و راه‌های سخت و ناهموار را به آسانی بپیماید بدون تردید سازندگی درونی انسان و اصلاح و تهذیب نفس او در سعادت فردی و اجتماعی، دنیوی و اخروی او نقش بسزایی دارد. در دوران نوجوانی روح عرفان، اخلاق و معنویت متجلی شده و نوجوانان آماده پذیرش فضیلت‌ها و ارزش‌های الهی می‌شوند و زمینه‌های کمال طلبی در آنان بروز می‌کند و نوجوانان و جوانان نقش مهم و تعیین کننده‌ای در ساختن جامعه به عهده دارند؛ لذا شناخت راه کارهای گسترش و تعمیق معرفت دینی در نوجوانان و ارائه بکارگیری آن را راه کارهای برای آنان بسیار ضروری به نظر می‌رسد.

کودک امانتی الهی و ودیعه‌ای آسمانی است. قلب پاک او گوهر گرانمایه و نفیس و آیینه مصفایی است که از هرگونه نقش و نگار خالی است و در عین حال قابلیت پذیرش هر نقشی را دارد؛ پس اگر وی را طبق اصول صحیح تعلیم و تربیت به عادات و صفات نیک پرورش دهند، به آن عادات خو گرفته و بر آن صفات نشو و نما می‌کند. انجام این کار جز از طریق پرورش صحیح دینی کودکان میسر نیست. کودکان برای پذیرش رفتارهای صحیح و مطلوب اجتماعی از طریق آموزش اهداف دینی آمادگی

بسیاری دارند. یکی از مسئولیت های والدین در زندگی، پرورش های روحانی و ایمانی کودکان است. در نظر اسلام، ادب و تربیت فرزندان از تأمین نیازهای جسمانی آنان ارزنده تر است. از این رو لازم است پدران و مادران به مسئولیت شرعی خود آگاه باشند و در پرورش ایمان و اخلاق فرزندان کمال جدیت و کوشش را اعمال نمایند.

امروزه ما بیش از هر زمان دیگر نیازمند تفکر و اندیشه درباره اتخاذ از مناسب ترین و موثرترین روش های پرورش و تقویت احساس مذهبی و رفتار خداجویانه در میان شکوفه های حیات و سرمایه های راستین جامعه فردای کشور اسلامی مان هستیم به وسیله آموزه های دینی می توان نوجوانان را در برابر آسیب های فردی و اجتماعی مقاوم نمود، مسئولیت پذیری آنها را مضاعف کرد و زمینه پیشرفت و تعالی وجودشان را فراهم نمود.

مهمترین هدف آموزش و پرورش در نظام جمهوری اسلامی تربیت انسان های وارسته و مسئولیت پذیر می باشد که در طول زندگی با کسب معرفت و عمل به احکام قرآن جهان را به نور علم و ایمان زینت بخشد و در روابط اجتماعی با عزت نفس، نقشی سازنده ایفا نماید. دوره پیش دبستانی موثرترین گام در تربیت این گونه انسان هاست.

دوران کودکی مشحون استعداد، ذکاوت و ادراک می باشد هوش و استعداد آموختن و آموزش و پرورش از تمامی اقوال و افعالش هویداست؛ لذا همه اقوال و ملل در همه اعصار، چه قبل از اسلام و چه بعد از آن به سنین تحصیلی و آموزش و پرورش کودک را همان زمان قرار داده اند، اسلام هم با استدلال و برهان سنین را شش سالگی معین و تأیید فرموده که تعقل بچه برای درک مفاهیم و معانی مستعد آماده است (محمدی، ۱۳۷۷: ۶۸).

از روایت و احادیث اهل بیت (ع) چنین مستفاد می شود که در هفت سالگی بر تربیت دینی اطفال توجه شود و در این مقطع از سنین نوباوگان خصوصیتی وجود دارد که شایسته است اولیای گرامی به تعلیم و تربیت و پرورش و آموزش اهتمام بیشتری نشان دهند. احمد بن ابی نصر از حضرت رضا (ع) روایت کرده است که حضرت فرمود: از کودک هفت ساله نماز خواسته شود و در این سن لازم نیست زنان نامحرم سر و موی از او بپوشانند تا وقتی که به حد بلوغ رسید؛ لیکن فتوای امام خمینی (ره) این است که احتیاط واجب آن است که زن و موی خود را پسری که بالغ نشده؛ ولی خوب و بد را تشخیص می دهد بپوشاند. (همان منبع، ۶۹).

یکی از اهداف کلی دوره پیش دبستانی، تقویت علاقه به ارزش های دینی و اخلاقی می باشد. دوره پیش دبستانی یکی از مهمترین دوره های زندگی است. کودک در پیش دبستانی ساعات حضور کودک در مراکز پیش دبستانی نباید به صورت برنامه دینی و غیردینی جداسازی شود؛ زیرا کودک با ورود به مهد و سلام گفتن به مربیان و دوستان و همچنین رعایت آداب از قبیل مسواک زدن و شستن دستها قبل و بعد از غذا، خواندن دعا، کمک به دیگران، احترام گذاشتن به بزرگترها و... همه چیزهایی را که جزو مفاهیم دینی هستند، فرا می گیرند. با عنایت به اهمیت مطالب اشاره شده در مورد آموزش های دینی در دوران کودکی و با توجه به راهنمای برنامه و فعالیت های آموزشی و پرورشی دوران پیش دبستانی (سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی دفتر برنامه ریزی و تألیف کتب درسی) و با استناد به ماده ۵ اساسنامه دوره پیش دبستانی مصوب شورای عالی آموزش و پرورش انجام می گیرد. (طباطبایی، ۱۳۹۵: ۱۵).

کودک در دوره پیش دبستانی با نماز آشنا می شود و در ۷ سالگی آن را کامل می آموزد والدین باید خود اهل نماز باشند و با شیوه های مختلف فرزندان خود را به نماز تمرین دهند و آن هم از کوچکی دستور ائمه رسیده که بچه از ۷ سالگی نماز تمرینی یاد دهید از ۷ سالگی می تواند به نماز عادت کند یعنی همان زمانی که به دبستان می رود باید هم خانواده و هم در دبستان به او بیاموزند؛ اما باید توجه داشت که یاد دادن و وادار کردن با زور هیچ نتیجه ای ندارد کوشش نمائید که از اول رغبت داشته باشند و به این کار تشویق شود، اظهار محبت نموده که بفرماید وقتی نماز می خواند بر محبت شما نسبت به او افزوده می شود، دیگر اینکه بچه را باید در محیط مشوق نماز خواندن برد و به تجربه ثابت شده است که اگر بچه به مسجد نرود، اگر در جمع نباشد و نماز خواندن جمع را نبیند به اینکار تشویق نخواهد شد؛ چون اصلاً حضور در جمع مشوق انسان است. متأسفانه کم

رفتن ما به مساجد و معابد مجالس دینی سبب می‌شود از ابتدا رغبت به عبادت پیدا نکنند؛ اما اسلام می‌گوید: از هر وسیله‌ای که می‌دانید بهتر می‌شود برای تشویق به عبادت و نماز خواندن استفاده کنید یکی از راه‌های تشویق دختران، جشن عبادت است که مشوقی برای آنهاست. (عزیزی، ۱۳۷۶: ۳۴).

سخن آخر آنکه: در امور دینی و آموزه‌های آن باید طاقت و توان کودک را در نظر گرفت هر کودکی آینده‌ی تمام‌نما از وجود مربیانی است که با او بوده‌اند، کودکان در جذب جنبه‌های منفی رفتار کوشاترند تا جنبه‌های مثبت باید با روشی خلاق آنان را جلب کرد.

تأثیر آموزش پیش دبستانی بر یادگیری الفبای قرآنی

یکی از مهمترین تأثیر آموزش پیش دبستانی یادگیری الفبای قرآنی است. دوره پیش دبستانی از حساس‌ترین مراحل تربیت و زمینه ساز شکوفایی فطرت الهی است. کودک در پیش دبستانی ابتدا با حروف الفبای فارسی آشنا شده و سپس آموزش الفبای عربی که تقریباً شبیه آموزش الفبای فارسی است. این الفبا برای کودکان ۵-۶ سال آموزش داده می‌شود ابتدا حروف الفبا به آنها آموزش داده می‌شود و سپس روخوانی کلمات و عبارات قرآن از نیمه دوم سال تحصیلی آغاز می‌شود. نوآموزان با آموختن حروف و کلمات قرآنی «...» می‌توانند بعضی کلمات و عبارات ساده فارسی را بخوانند. این توانایی برای آنان بسیار لذت بخش و ذوق آور است. در آنها اعتماد به نفس ایجاد کرده و زمینه و علاقه بیشتر آنها را در خواندن، یادگیری درس فارسی و قرآن فراهم می‌آورد. آموزش قرآن در دوره پیش‌دبستانی متناسب با سن کودکان ۵-۶ ساله تألیف گردیده است و مربیان پیش دبستانی با استفاده از این دو جلد کتاب و روش‌های دیگر مانند: قصه گویی، نمایش خلاق، بازی، شعر و نقاشی، خواندن قرآن و آموزه‌های قرآنی را به کودکان آموزش می‌دهند.

آموزش خواندن قرآن در دوره پیش دبستانی می‌تواند کودکان را برای ورود ب کلاس اول آماده کند. همچنین فعالیت‌ها به ویژه قصه گویی و نمایش خلاق و راهبردهای آموزش خواندن قرآن در دوره پیش دبستانی می‌تواند به آموزش خواندن فارسی در پایه‌های دیگر کمک کند و در ایجاد مفاهیم اساسی و قدرت بیان کودکان موثر باشد. صفری می‌گوید: «کودکانی که قبل از آموزش رسمی خواندن در معرض شکل نوشتاری حروف و کلمات قرار می‌گیرند توانایی شناسایی، ایجاد ارتباط بین شکل نوشتاری و شکل شفاهی و در نهایت خواندن این حروف و کلمات را به دست می‌آورند. با وجودی که این نوع از خواندن، هنگام خواندن قرآن صرفاً یک مهارت در جنبه‌های مکانیکی زبان و خواندن است، این کودکان متون زبان مادری خود را سریعتر از سایر کودکانی که این تجربه را کسب نکرده‌اند، می‌خوانند.» (صفری، ۱۳۸۶: ۳۴).

بنابراین کودکانی که دوره آموزش قرآن را در پیش دبستانی گذرانده‌اند از لحاظ پیشرفت تحصیلی و توانایی‌های حسی- حرکتی و خودیاری شخصی موفق‌تر، از لحاظ رفتار اجتماعی، اجتماعی‌تر و از لحاظ سازگاری عاطفی سازگارتر از سایر کودکانی هستند که این دوره را نگذرانده‌اند؛ و پیشرفت خواندن قرآن دانش‌آموزانی که در دوره پیش دبستانی آموزش خواندن قرآن را گذرانده‌اند، بیشتر از دانش‌آموزانی است که این آموزش را گذرانده‌اند.

تأثیر آموزش پیش دبستانی بر مهارت‌های اجتماعی

انسان موجودی اجتماعی است که در ارتباط با محیط طبیعی و اجتماعی خود زندگی می‌کند و از طریق این ارتباط قادر به رفع نیازهای اجتماعی خود می‌شود. در این روند پدیده‌ها و نهادهای اجتماعی به وجود می‌آیند و زندگی اجتماعی انسان با این نهادهای اجتماعی پیوسته در ارتباط است. یکی از نهادهای اجتماعی که با ماهیت انسانی و تکوینی شخصیت فردی و زندگی اجتماعی رابطه مستقیم دارد، آموزش و پرورش است و می‌توان گفت آموزش و پرورش نهادی است اجتماعی که در ارتباط با سایر نهادهای اجتماعی عمل می‌کند. یکی از دوره‌هایی که در این نهاد قرار دارد دوره آموزش پیش دبستانی است.

رشد اجتماعی و کسب مهارت‌های مربوط به آن یکی از مهمترین مولفه‌های سلامت روان محسوب می‌شود. پرورش مهارت‌های اجتماعی در دوران کودکی نقش بنیادی در کیفیت زندگی انسان دارد که از مهمترین این مهارت‌ها، کسب مهارت‌های ارتباطی است. این توانایی همانند سایر دانش‌ها و مهارت‌ها، تابع اصول و منطق خاص خود می‌باشد. ضرورت دستیابی همه‌ی کودکان به زنجیرهای از مهارت‌های اجتماعی در سنین مختلف بر کسی پوشیده نیست. در عصری که فرزندان ما با انفجار دانش و اطلاعات و دسترسی به شبکه‌های مختلف ارتباطی مواجه هستند، نقش خانواده در اجتماعی کردن فرزندان با افزایش سن کودک و ورود به جمع همسالان و محیط‌های دیگر کمرنگ‌تر از گذشته است و این وظیفه‌ی مهم تا حد زیادی به مراکز آموزشی واگذار شده است. از آنجا که پیش‌دبستانی اولین تجربه‌ی آموزشی کودک محسوب می‌شود پرداختن به مهارت‌های اجتماعی در این دوره از اهمیت بسزایی برخوردار است؛ پس با این شرایط خانواده و نظام آموزشی باید برنامه‌ریزی آموزشی منظم و سازمان‌یافته برای آموزش مهارت‌های اجتماعی به کودکان فراهم کنند.

مهارت‌های اجتماعی بسیار متنوع‌اند و تقسیم‌بندی واحدی در این زمینه وجود ندارد. مهارت‌های اجتماعی رفتارهای انطباقی فراگرفته شده‌اند که فرد را قادر می‌سازند با افراد دیگر روابط متقابل داشته باشند، واکنش‌های مثبت بروز دهند و از رفتارهایی که پیامدهای منفی دارد، اجتناب ورزند. مهارت‌های اجتماعی رفتارهایی نظیر همکاری، مسؤولیت‌پذیری، همدلی، خویشتنداری و خودتکایی را شامل می‌شوند.

مراکز، پیش‌دبستان نه تنها اولین محیط آموزشی هستند که کودک به آن وارد می‌شوند؛ بلکه اولین محیط اجتماعی جدا از خانواده و آشنایان است که در کنار خانواده مهارت‌های اجتماعی کودکان را شکل می‌دهند. مهارت‌های اجتماعی، مانند همکاری با هم‌تایان، شروع کردن ارتباط‌ها، سهیم شدن و مورد تعریف واقع شدن کودک را قادر می‌سازد به شکل موثر با دیگران تعامل داشته باشد و از پاسخ‌های نامعقول اجتماعی خودداری کند. متأسفانه اکثر بچه‌ها مهارت‌های اجتماعی لازم را در دوره‌ی کودکی کسب نمی‌کنند. (گرشام و الیوت، ۱۹۹۰).

کودکانی که دوره پیش‌دبستانی را می‌گذرانند احساسی را که به مادر خود دارند را نسبت به مربی خود هم ابراز کرده و حضور کودک در این دوره؛ سازگاری اجتماعی را در وی ایجاد می‌نماید و کودک را در ساختن بنیانی قوی برای سهولت رشد بعدی و بارور کردن استعدادهای کاملش یاری می‌کند. مدرسه به عنوان یک نهاد فرهنگ آموزی است. که از طریق الگوسازی و تقویت اجتماعی می‌توان بسیاری از رفتارهای مناسب یادگیری را به کودکان آموزش دهد. (نظری نژاد، ۱۳۸۷).

بنابراین آموزش پیش از دبستان، علاوه بر مزایای متعدد، رشد اجتماعی کودکان را برای پیشرفت در دوره ابتدایی تسهیل می‌کند. عضویت در گروه، پذیرش دیگران، پذیرش اشتباهات خود، وظیفه شناسی، احساس مسؤولیت، شناخت، پذیرش و رعایت ضوابط و مقررات، ابزار همدردی و همفکری با دیگران از جمله مهارت‌هایی هستند که کودکان قبل از ورود به دبستان لازم است یاد بگیرند. سخن آخر این است که: کودکی که مهارت‌های ارتباطی با دیگران را نیاموزد، به گوشه‌گیری، اضطراب، نگرانی و بسیاری از معطلات دیگر در کوتاه مدت و بلند مدت دچار می‌شود در نتیجه دچار افت تحصیلی می‌شود.

تأثیر آموزش پیش دبستانی بر ریاضی

تا زمانی که کودک به مدرسه نرفته باشد، از دستورالعمل‌های علم ریاضی برای حساب کردن استفاده نمی‌کند. با این حال، بسیاری از مهارت‌های ریاضی در سال‌های پیش از دبستان ایجاد می‌شوند. این مهارت‌ها یادگیری شمارش و شناخت اعداد نوشتاری و گفتاری را شامل می‌شود. کودکان کوچکتر نیز در مورد اعداد اطلاعاتی دارند؛ ولی درباره شمارش چیزی نمی‌دانند. در آموزش هر درس منظور و هدفی نهفته است و منظور اصلی از آموزش ریاضی، توسعه قدرت درک، فهم و استدلال، ایجاد طرز تفکر صحیح، به وجود آوردن روش استدلال و تفکر منطقی و ایجاد آفرینش‌های فکری، در یادگیرنده است. شاید برخی تصور کنند محیط پیش دبستان فضا و فرصتی است که صرفاً برای تفریح و بازی پیش بینی شده است؛ اما تأثیر این محیط و مربیان بر رفتار و یادگیری، نگرش مثبت به مدرسه، تقویت اعتمادبه نفس و ارائه مهارت‌ها و دانش‌های پایه و اساسی برای ورود به مدرسه و جامعه از نظرها پوشیده نیست.

منظور از آموزش ریاضی در دوره‌ی پیش دبستانی، زمینه‌سازی تشکیل مفهوم عدد و مقدار، برای مراحل بعدی تعلیم و تربیت، یعنی دبستان است. آموزش و یادگیری مفاهیم ریاضی از راه شفاهی حاصل نمی‌شود و بایستی محیط و فضای مناسب و غنی را با استفاده از وسایل آموزشی و به کارگیری حواس کودکان برای آنها فراهم کرده و این مفاهیم را به این طریق در ذهن آنها نهادینه کرد تا کودکان در مراحل بعدی کمتر با مشکل مواجه شوند.

در جهان به سرعت در حال تغییر امروز لازم است از فرصت‌های بی‌شمار یادگیری در این دوره بهره برد. یادگیری‌های دوران کودکی در زمینه ریاضی تأثیر بسزایی در پایه‌های بعدی آموزش دارد. آموزش ریاضی در متن زندگی روزمره پیش‌دبستانی‌ها، در خانه، مدرسه و جامعه وجود دارد. یادگیری ریاضی در سنین پیش‌دبستان با نشستن کودک در پشت میز و حفظ کردن و یا تنها روی کتابها و کاغذ، تخته سیاه و سفید اتفاق نمی‌افتد. آموزش ریاضی در این دوره از طریق بازی‌ها، فعالیت‌ها، پروژه‌ها و به عنوان بخشی از زندگی روزمره مورد نظر است. دنیای کودکی مملو از فرصت‌هایی است برای اینکه کودکان مفاهیم ریاضی را به‌طور عینی و عملی تجربه کنند. از آنجا که کودکان همیشه در تلاش برای درک جهان می‌باشند، ایجاد فرصت‌های درگیر شدن و تفکر ریاضی راهی برای افزایش آمادگی در یادگیری و گسترش مفاهیم در دوره کودکی است. آموزش مفاهیم ریاضی باید به‌گونه‌ای باشد که کودکان احساس موفقیت کنند. مربیان توانمند می‌دانند که به کارگیری روش‌های صحیح آموزشی، سنگ بنای موفقیت کودکان است. تجربیات موفق یادگیری در این دوره می‌تواند بر دستاوردها و پیشرفت‌های تحصیلی در سال‌های بعد تأثیر مثبتی داشته باشد. (برزین، ۱۳۹۳: ۲۲).

تأثیر آموزش پیش دبستانی بر علوم

آموزش علوم کودکان را تشویق می‌کند تا توانایی سؤال کردن و یافتن پاسخ در مورد دنیای اطراف خود را کسب کنند. آنها نسبت به محیط زندگی خود کنجکاو هستند و مرتب سؤال می‌کنند؛ زیرا می‌خواهند محیط اطراف خود را بشناسند و از این طریق احساس امنیت و آرامش کنند. آنها هنگام مشارکت در فعالیت‌های گروهی، از یکدیگر یاد می‌گیرند و از طریق گفت‌وگو با مربی و دوستان خود، دانش بیشتری در مورد دنیای اطراف به دست می‌آورند.

آموزش علوم به کودکان کمک می‌کند تا بتوانند بهتر درک کنند. وقتی کودکان درباره‌ی دنیای پیرامونشان کشف می‌کنند و یاد می‌گیرند، در حقیقت درک بهتری از وابستگی زندگی خود با محیط به دست می‌آورند. علوم، قدرت تفکر انتقادی را در کودکان بالا می‌برد. کودک با سؤال پرسیدن در مورد اشیا و توجه به دیدگاه‌های کوچک است که می‌تواند مهارت‌های تفکری مستقل را به دست آورد و به مصرف‌کننده‌ای دانا، عاقل و شهروندی تبدیل شود که می‌تواند تصمیم‌های آگاهانه بگیرد. محققان اتفاق نظر دارند که در آموزش مفاهیم کمتر؛ اما عمیقتر، نتیجه‌ی بهتری حاصل می‌آید تا زمانی که مفاهیم زیادترند و اما عمق آنها کمتر است. از اینرو، آموزش تمام موضوعات علمی در پیش دبستان مورد نظر نیست؛ بلکه لازم است مربی موضوعات علمی را بر اساس برنامه و اهداف دوره‌ی پیش از دبستان، با توجه به علاقه و توانایی کودکان و با استفاده از امکانات محیط آموزشی و ویژگی‌های بومی انتخاب کند. چنانچه می‌دانیم، کودکان شهری در مقایسه با کودکان روستایی فرصت کمتری برای تماس با طبیعت دارند. از این رو مربیان باید فرصت‌هایی فراهم آورند که به قدرت مشاهده و تجسس کودکان بیفزایند. کودکان هرچه محیط اطراف خود را بهتر بشناسند، به همان اندازه بهتر می‌توانند زندگی کنند، از امکانات محیط بهره بگیرند، امکانات را برای زندگی تغییر دهند و از امکانات طبیعی مراقبت کنند.

از جمله‌ی مهارت‌هایی که برای ادامه‌ی زندگی کودک تعیین کننده است میتوان به پرورش حواس پنجگانه، شیوه‌های فکر کردن، پرورش کنجکاوی و حس اعتماد به نفس اشاره کرد. چیزهای طبیعی در محیط مانند سنگ، گیاهان، حیوانات، پدیده‌های متفاوت و یا خواهر و برادر کوچکشان آنها را مجذوب می‌کند. کودکی که سنگریزها و گوش‌ماهی را به دقت نگاه میکند و آن را در جیب خود می‌گذارد، یا به جمع‌آوری پر پرندگان یا برگ درختان علاقه دارد، به نوعی اشتیاق خود را به یادگیری و تجسس نشان می‌دهد. کودکان تمایل زیادی به یادگیری و مشارکت در فعالیتها دارند. (برزین، ۱۳۸۹: ۲۲).

به طور کلی می‌توان تاثیر علوم در دوره پیش دبستانی را اینگونه بیان کرد:

- ارتقای سطح بهداشت و ایمنی
- آشنایی با محیط زیست و علاقه و انس با
- طبیعت و حفظ آن
- پرورش مهارت‌های ذهنی
- تقویت حس دینی و علایق مذهبی

نتیجه‌گیری

امروزه اهمیت و ضرورت آموزش و پرورش در دوره پیش دبستانی بیش از گذشته مورد نظر است. افزایش روز افزون متقاضیان آموزش‌های این دوره، نیاز والدین مشاغل و نیاز جامعه، ضرورت تهیه برنامه‌های کیفی را در این دوره نشان می‌دهد. اهمیت آموزش و پرورش پیش از دبستان در دوران کودکی در کیفیت بخشی به زندگی کودکان و تاثیر آن بر سال‌های تحصیل و پس از آن واضح و مبرهن بوده و در پژوهش‌های بسیاری نیز به اثبات رسیده است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که اگر برنامه‌های آموزشی اولیه در دوران قبل از دبستان غنی و مفید باشند و خانواده‌ها در رابطه با فرزندانشان آموزش‌های دقیق دیده باشند در آن صورت کودکان در دوران ابتدایی از موفقیت و پیشرفت تحصیلی بهتری برخوردار خواهند بود.

منابع

۱. انوری، حسن، احمدی‌گیوی، حسن (۱۳۷۵). دستور زبان فارسی ۱، جلد اول و دوم، تهران: انتشارات فاطمی.
۲. برزین، شیرین (۱۳۸۹). آموزش علوم در دوره پیش از دبستان، مجله رشد آموزش پیش دبستانی، دوره دوم، شماره ۱، صص ۲۲-۲۵.
۳. برزین، شیرین (۱۳۹۳). آموزش مفاهیم ریاضی در دوره پیش دبستان، مجله رشد آموزش پیش دبستانی، دوره پنجم، شماره ۴، صص ۲۰-۲۲.
۴. رادفر، ابوالقاسم (۱۳۷۶). زبان فارسی در هند، دانشگاه انقلاب: شماره ۱۰۸-۱۰۹.
۵. صفری، ام‌البنین (۱۳۸۶). مقایسه مهارت‌های خواندن دانش‌آموزان پایه اول ابتدایی با توجه به تجربه قرآن خوانی آنها در دوره پیش دبستان، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه الزهراء.
۶. صافی، احمد (۱۳۸۱). دوره‌ها و رشته‌های تحصیلی در ایران و شرایط تحصیلی در هر دوره، ماهنامه پیوند، شماره ۲۷۷.
۷. طباطبایی، مؤده (۱۳۹۵). آموزش مفاهیم دینی به کودکان، مجله رشد آموزش پیش دبستانی، دوره هشتم، شماره ۱.
۸. عزیزی، عباس، (۱۳۷۶)، اخلاق نماز گزاران، چاپ اول، تهران، ستاد اقامه نماز، انتشارات نبوغ قم.
۹. کریمی، عبدالعظیم (۱۳۸۷). نتایج مطالعه بین المللی پیشرفت سواد خواندن پرلز ۲۰۰۶ در مقایسه با پرلز ۲۰۰۱، تهران: پژوهشگاه مطالعات آموزش و پرورش.
۱۰. مفیدی، فرخنده (۱۳۸۱). آموزش و پرورش پیش دبستان و دبستان، چاپ چهارم، تهران: انتشارات دانشگاه پیام نور.
۱۱. محمدی، عزیزالله، (۱۳۷۷) نماز معراج خاکیان، چاپ اول، قم: انتشارات مولف.
۱۲. ناتل خانلری، پرویز (۱۳۴۷) زبان شناسی و زبان فارسی، چاپ سوم، تهران: انتشارات بنیاد فرهنگ ایران.
۱۳. نظری نژاد، محمدحسین (۱۳۸۷). آموزش و پرورش در کودکان، انتشارات آزادی.

14. Gresham, F. M. & Elliot, S. N. (1990). Social skills rating system manual. Circle Pines, MN: American Guidance Service.

15. Mullis, I. V. S., Martin, M. O., & Kennedy, A. M. (2003). PIRLS 2001 international report: IEA's study of reading literacy achievement in primary school in 35 countries. Chestnut Hill, MA: Boston College.
16. Secer, Z. A., Zarife, N., Eliaz, S., Koyun, F., Sezer, F., & Kay, G. (2009). Social skills and problem behaviour of children with different cognitive styles who attend preschool education. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 1554-1560.

Impact of Pre-Primary School, Elementary School Students

Somayeh Pour Karim¹, Vahid Masoumi Fard²

1. *Knowledge of Masters in Educational Sciences Educational Management Attitudes. Teaching Center of Tabriz University Tabriz University Primary School of West Azarbaijan Province Chaldoran City.*

2. *Knowledge of Masters in Educational Sciences. Educational Management Attitudes. Islamic Azad University, Marand. Mozgar Primary School in West Azarbaijan Province, Chaldoran.*

Abstract

Among all levels of education, and the development of the preschool stage, it is especially important. The importance and necessity of education and education in pre-primary education is more than ever before. Education, and the preschool education of the stone are the basis of the training activities and Breeding children for later levels. Pre-primary education in Iran has begun its history from the Ancient period and has been lawfully launched since 88 years. It has been accompanied by many ups and downs. The increase of applicants for this course requires the working parents and the need of the community. The necessity of qualitative programs and show richness in this course. In this essay, we will address the impact of this period in the elementary school. The method of this study is descriptive and for studying the phenomenon, the method of content sensitivity has been used. The result of this study shows that Passing this course will prevent the occurrence of many educational problems in the elementary school.

Keywords: Pre-school, Pre-school education, Educational progress, Elementary school.
